

VESIENSUOJELU

Lietteen laskeutusallas kaivettiin kunnostusojitusalueelle kaivutöiden yhteydessä 1999. Vuosien mittaan allas on täyttänyt tehtävänsä.

Altaan lähipuun pöntössä on pesinyt telkkä useana vuonna.

Vesistönsuojelutoimenpiteet ojituksessa

Metsäojituksen vesistöhaittoja voidaan vähentää töiden huolellisella suunnittelulla ja vesien purkukohtien sijoittamisella, töiden jaksotuksella ja oikealla ajoituksella, kaivukatkoilla, tilapäispadoilla, havutuksella, suojavyyhykkeillä, suoimeytyksillä, lietekuopilla sekä laskeuttamisaltailla.

Metsäojituksen vaikutukset vesiin

Metsäojitus lisää vesien valumista ojitusta seuraavina vuosina. Puuston kasvu ja sen myötä lisääntynyt haihdunta palauttaa valumisen vuosien mittaan ennalleen. Valumista hidastaa myös ojen sammaloituminen ja umpeen kasvaminen.

Kiintoainekuormituksen nousun on arvioitu olevan metsäojituksen aiheuttamista vesistövaikutuksista haitallisimman.

Suurimmat kiintoainekuormitushuiput ovat yleensä kaivutöiden aikana. Lisäksi suurten ylivirtaamien aikana keväällä lumien sulaessa saattaa ojen lähtea liikkeelle irtonaista maa-ainesta.

Vanhon ojitusalueiden valumavesien humuspitoisuuden ei ole todettu juurikaan poikkeavan luonnontilaisten soiden valumavesien humuspitoisuudesta.

Metsäojituksen vesistöille aiheuttama ravinnekuormitus on suurinta ojitusta seuraavina vuosina. vanhoilla ojitusalueilla se ei oleellisesti poikkea luonnontilaisten soiden kuormitukseen.

Paksuturpeisten ja karujen kohosoiden ojitus lisää valumavesien happamuutta. Ohutturpeisten soiden ojitus puolestaan voi vähentää valumisvesien happamuutta.